

นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

School Administrative Innovation in Multicultural Society of the Prachuapkhirikhan Primary Education Service Area 1

สุชาดา บัวบาง¹ และสมใจ สืบเสาะ²

Suchada Buabang¹ and Somjai Suebsor²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

² อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Student of the Master of Education program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

² Lecturer of the Master of Education Program, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: suchadabuabang12032536@gmail.com, somjai.sub@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 (2) เปรียบเทียบการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนและสถานที่ตั้ง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและสถานที่ตั้ง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: นวัตกรรมการบริหาร สังคมพหุวัฒนธรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

Abstract

The objectives of this study were (1) to study the level of operation of school administrative innovation in a multicultural society of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1, and (2) compare the operation of school administrative innovation by school size and location in a multicultural society of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area Office 1. and the data were collected from 300 samples using questionnaires and analyzed by using mean, standard deviation, and F-test by analysis of variance.

Results indicated that 1) the overall and in each factor of School Administrative Innovation in a multicultural society of Prachuapkhirikhan Primary Educational Service Area Office 1 were at the highest level, and 2) the comparative analysis of School Administrative Innovation in a multicultural society classified by

school size and location of Prachuapkhirikhan Primary Educational Service Area Office 1 was a statistically significant difference at 0.05 level.

Keywords: Administrative Innovation, Multicultural Society,

Prachuapkhirikhan Primary Educational Service Area Office 1

บทนำ

โลกปัจจุบันอยู่ในศตวรรษที่ 21 ที่มีประชากรหลายล้านคน อาศัยอยู่ในหลายร้อยประเทศ จึงมีความหลากหลายทางเชื้อชาติและความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งประชากรจำนวนมากนี้มีประชากรที่มีเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างมากมาย และสำหรับในประเทศไทยนั้น มีวัฒนธรรมไทยเป็นหลักของประเทศ แต่ในวัฒนธรรมไทยนั้นก็อยู่บนความหลากหลายและความแตกต่างของวัฒนธรรม เนื่องจากประเทศไทยมีประชากรจำนวนมาก ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคนไทยเชื้อสายไทย จีน ญวน ลาว เขมร ไทยทรงดำ ฯลฯ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลากหลายภาษา อาจกล่าวได้ว่า สังคมไทยมีสภาพความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งความเป็นพหุวัฒนธรรมอาจก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

โดยกระบวนการจัดการศึกษาในประเทศไทยนั้นมีแนวทาง รูปแบบ หรือนวัตกรรมบริหารจัดการศึกษาที่อยู่บนหลักการพัฒนาที่สมบูรณ์รอบด้านของมนุษย์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและสังคม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้กำหนดไว้ใน มาตรา 49 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และส่วนที่ 9 แนวนโยบายด้านศาสนา สังคมการสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังนั้นในกระบวนการบริหารการจัดการศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและการได้รับสนับสนุนจากรัฐอย่างทั่วถึงเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น (นิพนธ์ นิกากิจ, 2558)

การบริหารจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด จำนวน 120 โรงเรียน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย ตั้งอยู่ในสภาพพื้นที่ติดพรมแดนระหว่างไทยกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งถ้าวิเคราะห์สภาพที่ตั้งแล้ว ก็จัดอยู่ในพื้นที่พิเศษเฉพาะ ที่มีความยากลำบากในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพประชากรวัยเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มที่ด้อยโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จัดเป็นพื้นที่ที่มีสภาพความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากมีประชากรหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ (2562, 30 พฤศจิกายน 2563) ความหลากหลายทางชาติพันธุ์ส่งผลให้สัดส่วนนักเรียนต่างกลุ่มชาติพันธุ์ที่เรียนร่วมกับนักเรียนไทยมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ทำให้สถานศึกษาและครูมีภาระงานและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างไปเดิม (รสสุคนธ์ เนาวบุตร, 2557) ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงต้องมีความพยายามในการแสวงหานวัตกรรม แนวทาง รูปแบบ วิธีการเพื่อที่จะบริหารการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

ทั้งนี้รูปแบบการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางสังคมพหุวัฒนธรรมของศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2558) พบว่า รูปแบบการบริหารมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านค่านิยมร่วม ด้านยุทธศาสตร์ ด้านระบบ ด้านโครงสร้าง ด้านรูปแบบ ด้านทักษะ และด้านบุคลากร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะนำรูปแบบดังกล่าวไปตรวจสอบสภาพการจัดการศึกษา การดำเนินการใช้วัฏกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการที่นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาูปแบบการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นวัตกรรมการบริหารโรงเรียน หมายถึง แนวคิด กระบวนการทำงานรูปแบบใหม่ๆ หรือแนวคิดทฤษฎีที่มีอยู่แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนสามารถใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกด้าน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. สังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง กลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิต ความเชื่อ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติที่มีความแตกต่างกัน รวมตัวกันเป็นสังคมใหญ่ มีความเข้าใจความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมและยอมรับซึ่งกันและกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนและสถานที่ตั้ง

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารและครูที่ทำงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผู้บริหารและครูที่ทำงานในโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้งต่างกันมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการบริหาร

ความหมายของนวัตกรรมการบริหาร

จารุวรรณ นาดัน (2556) กล่าวว่า นวัตกรรมการบริหาร หมายถึง การนำแนวคิดทฤษฎีที่มีอยู่แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท หรือวิธีการใหม่ๆ หรือรูปแบบการบริหารที่ผู้บริหารนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและบริหารโรงเรียนเพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

กนกพร แสณสุขสม (2561) กล่าวว่า นวัตกรรมการบริหาร หมายถึง แนวคิด กระบวนการทำงานหรือรูปแบบใหม่ๆ ในการบริหารจัดการโรงเรียนอันมาจากการสร้าง พัฒนา ต่อยอด หรือประยุกต์องค์ความรู้ที่อาจจะมาจากสาขาแขนงวิชาอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุณภาพในการบริหาร

จากความหมายของนวัตกรรมการบริหารสามารถสรุปได้ว่า นวัตกรรมการบริหาร หมายถึง แนวคิด กระบวนการทำงานหรือรูปแบบใหม่ๆ หรือแนวคิดทฤษฎีที่มีอยู่แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบท ผู้บริหารบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

องค์ประกอบของนวัตกรรมการบริหาร

ปรีชา ชื่นชนกพิบูล (2554) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ คือ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การนำ และ 4) การควบคุม

รสริน อินสว่าง (2556) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ จะประกอบไปด้วย 4 อย่าง คือ 1) การวางแผน 2) การจัดองค์กร 3) การนำ และ 4) ผู้ได้บังคับบัญชา

ศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2556) กล่าวว่า แนวทางวิเคราะห์ปัจจัยภายใน ที่จะช่วยให้การบริหารองค์กรมีศักยภาพการทำงานสูงมากยิ่งขึ้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างน้อยที่สุด 7 ตัว ซึ่งได้แก่ 1) ค่านิยมร่วม 2) ยุทธศาสตร์ 3) ระบบ 4) โครงสร้าง 5) รูปแบบ 6) ทักษะ และ 7) บุคลากร

จากองค์ประกอบของนวัตกรรมการบริหารดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนจะประกอบด้วย ค่านิยมร่วม ยุทธศาสตร์ ระบบ โครงสร้าง รูปแบบ ทักษะ และบุคลากร ทั้ง 7 องค์ประกอบล้วนมีความสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกันอีกทั้งยังมีความสำคัญกับการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม อีกด้วย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสังคมพหุวัฒนธรรม

ความหมายของสังคมพหุวัฒนธรรม

ยศวดี คำทรัพย์ (2560) กล่าวว่า สังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง ลักษณะของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่อยู่รวมกัน โดยสมาชิกเห็นคุณค่าและประโยชน์ของความหลากหลายและมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างความเท่าเทียมกันในทางโอกาส มีความกระตือรือร้นที่จะบริหารจัดการความหลากหลายอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกทุกระดับ เข้าใจความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมตลอดจนเข้าใจวัฒนธรรมตนเอง และสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ มีการกระจายทรัพยากรออกไปอย่างทั่วถึงและมีความสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม

ชุตินา ทศโร (2561) กล่าวว่า สังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง กลุ่มคนในสังคมที่มีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิต ความเชื่อ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติที่มีความแตกต่างกัน

รุ่งนภา มาอูด (2561) กล่าวว่า สังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง ความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่เกิดจากกลุ่มคน รวมตัวกันเป็นสังคมใหญ่ซึ่งมีลักษณะวัฒนธรรมเป็นของตนเอง การดำเนินวิถีชีวิตประจำวันของคนในกลุ่มอาจมีความเหมือนและความต่างจากวัฒนธรรมอื่นๆ โดยเน้นการยอมรับซึ่งกันและกัน

จากความหมายของสังคมพหุวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ว่า สังคมพหุวัฒนธรรม หมายถึง กลุ่มคนในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ วิถีชีวิต ความเชื่อ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติที่มีความแตกต่างกัน รวมตัวกันเป็นสังคมใหญ่ เข้าใจความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรม ยอมรับซึ่งกันและกัน

หลักการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางและเป้าหมายการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับแนวคิดพหุวัฒนธรรมไว้ในหลายมาตรา ดังนี้ 1) มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ 2) มาตรา 10 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2556, หน้า 70) กล่าวว่า การจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม คือ แนวคิดที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน โดยเน้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีลักษณะของความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปในแนวทางที่ดีที่สุด โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ ความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ขจัดการแบ่งแยกและแสดงให้เห็นถึงความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม

จากหลักการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ควรคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่างทางวัฒนธรรมโดยให้ความสำคัญและเสมอภาคจัดการศึกษาให้เกิดความเท่าเทียมลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการได้รับการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1,142 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 300 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จำแนกตามตำแหน่งและตามสถานที่ตั้งโรงเรียนจากนั้นใช้การสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยศึกษานวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีดังนี้

แบบสอบถาม โดยมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ขนาดโรงเรียน และสถานที่ตั้งโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมจากผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. ส่งแบบสอบถามให้ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้คืนจำนวน 300 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

1. ประเมินผลการศึกษาระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

2. เปรียบเทียบการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียนและสถานที่ตั้งโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติค่าเอฟ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดโรงเรียน		
- ขนาดเล็ก	152	50.7
- ขนาดกลาง	130	43.3
- ขนาดใหญ่	18	6.0
รวม	300	100.0
2. สถานที่ตั้งโรงเรียน		
- อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	74	24.7
- อำเภอทับสะแก	13	4.3
- อำเภอบางสะพาน	135	45.0
- อำเภอบางสะพานน้อย	78	26.0
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและครูโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ส่วนด้านสถานที่ตั้งโรงเรียน พบว่า เป็นผู้บริหารและครูในอำเภอบางสะพาน จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 อำเภอบางสะพานน้อย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และอำเภอทับสะแก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาระดับการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวม

นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	ระดับความคิดเห็น		ระดับการดำเนินการ
	\bar{x}	S.D.	
5. ด้านรูปแบบ	4.38	0.55	มากที่สุด
7. ด้านบุคลากร	4.25	0.55	มากที่สุด
4. ด้านโครงสร้าง	4.22	0.52	มากที่สุด
3. ด้านระบบ	4.21	0.54	มากที่สุด
6. ด้านทักษะ	4.19	0.56	มาก
2. ด้านยุทธศาสตร์	4.17	0.68	มาก
1. ด้านค่านิยมร่วม	4.15	0.55	มาก
ภาพรวม	4.22	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นระดับการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับคะแนนการดำเนินการระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบ ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ ด้านบุคลากร ($\bar{x} = 4.25$, S.D. = 0.55) ด้านโครงสร้าง ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการดำเนินการน้อยที่สุด คือ ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.55)

ตอนที่ 2 ศึกษาผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนและสถานที่ตั้ง ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลังสอง (SS)	องศาแห่งอิสระ (df)	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านค่านิยมร่วม	ระหว่างกลุ่ม	3.453	2	1.727	5.689*	.004
	ภายในกลุ่ม	90.137	297	.303		
	รวม	93.591	299			
2. ด้านยุทธศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	6.188	2	3.094	6.926*	.001
	ภายในกลุ่ม	132.674	297	.447		
	รวม	138.862	299			
3. ด้านระบบ	ระหว่างกลุ่ม	5.578	2	2.789	10.141*	.000
	ภายในกลุ่ม	81.683	297	.275		
	รวม	87.261	299			
4. ด้านโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	9.054	2	4.527	18.156*	.000
	ภายในกลุ่ม	74.057	297	.249		
	รวม	83.112	299			
5. ด้านรูปแบบ	ระหว่างกลุ่ม	8.347	2	4.174	15.069*	.000
	ภายในกลุ่ม	82.259	297	.277		
	รวม	90.606	299			
6. ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	9.073	2	4.537	15.888*	.000
	ภายในกลุ่ม	84.806	297	.286		
	รวม	93.879	299			
7. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	6.682	2	3.341	11.419*	.000
	ภายในกลุ่ม	86.892	297	.293		
	รวม	93.574	299			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6.117	2	3.059	14.005*	.000

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบด้วยสถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยพัฒนาธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียนทั้งภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคม
พหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
จำแนกตามสถานที่ตั้งโรงเรียน

นวัตกรรมการบริหารโรงเรียน ในสังคมพหุวัฒนธรรมของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวมกำลัง สอง (SS)	องศาแห่ง อิสระ (df)	ผลรวมกำลัง สองเฉลี่ย (MS)	F	Sig
1. ด้านค่านิยมร่วม	ระหว่างกลุ่ม	2.755	3	.918	2.992*	.031
	ภายในกลุ่ม	90.836	296	.307		
	รวม	93.591	299			
2. ด้านยุทธศาสตร์	ระหว่างกลุ่ม	3.212	3	1.071	2.336	.074
	ภายในกลุ่ม	135.650	296	.458		
	รวม	138.862	299			
3. ด้านระบบ	ระหว่างกลุ่ม	3.147	3	1.049	3.692*	.012
	ภายในกลุ่ม	84.114	296	.284		
	รวม	87.261	299			
4. ด้านโครงสร้าง	ระหว่างกลุ่ม	6.427	3	2.142	8.269*	.000
	ภายในกลุ่ม	76.685	296	.259		
	รวม	83.112	299			
5. ด้านรูปแบบ	ระหว่างกลุ่ม	3.205	3	1.068	3.618*	.014
	ภายในกลุ่ม	87.401	296	.295		
	รวม	90.606	299			
6. ด้านทักษะ	ระหว่างกลุ่ม	9.770	3	3.257	11.461*	.000
	ภายในกลุ่ม	84.109	296	.284		
	รวม	93.879	299			
7. ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	5.832	3	1.944	6.558*	.000
	ภายในกลุ่ม	87.742	296	.296		
	รวม	93.574	299			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.729	3	1.243	5.489*	.001
	ภายในกลุ่ม	67.024	296	.226		
	รวม	70.752	299			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบด้วยสถิติค่าเอฟ (F-test) โดยวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามสถานที่ตั้งโรงเรียน โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า

1. จากผลการศึกษาระดับการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ระดับมากที่สุดจำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านรูปแบบ ด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างและด้านระบบและพบว่าอยู่

ในระดับมากจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านทักษะ ด้านยุทธศาสตร์และด้านค่านิยมร่วม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารโรงเรียนอยู่ท่ามกลางบริบทสังคมพหุวัฒนธรรมซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา และประวัติศาสตร์ของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อีกทั้งการจัดการศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรม ไม่ใช่จำกัดเฉพาะกลุ่มชนภาษา ศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงความแตกต่างทางชนชั้นของสังคม ซึ่งมุ่งให้เห็นคุณค่าในความแตกต่างของกลุ่มต่างๆ ในสังคมของสถานศึกษา ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาจึงต้องมีความเข้าใจสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นอย่างดี โดยมีการส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียนและบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการงานต่างๆ ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีระดับการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา มาอูด ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาพหุวัฒนธรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเวียงพางคำอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พบว่า บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันในการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นนกร มังคละศิริ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนญา กัปวัฒนารุส (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการประยุกต์รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดของแมคคินซี ในสถานศึกษาปฐมวัยเอกชน พบว่า ผู้บริหารควรบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและเป็นไปได้กับบริบท โดยแบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการกำหนดกลยุทธ์ในการบริหารสถานศึกษา ควรกำหนดกลยุทธ์ให้ชัดเจน 2) ด้านการกำหนดโครงสร้างงานของสถานศึกษา ควรบริหารงานแบบกระจายอำนาจ 3) ด้านการกำหนดแผนงานของสถานศึกษา ควรกำหนดแผนงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว 4) ด้านการกำหนดรูปแบบการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ควรบริหารงานอย่างใกล้ชิดกับบุคลากรในทุกฝ่าย 5) ด้านการกำหนดบุคลากร ควรคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ 6) ด้านการกำหนดทักษะความชำนาญ ควรพัฒนาทักษะนั้นๆ อยู่ตลอดเวลา และ 7) ด้านการกำหนดจิตสำนึกร่วม ควรกำหนดจิตสำนึกร่วมของสถานศึกษา บุคลากรทุกคนในโรงเรียนสามารถรับรู้และปฏิบัติได้

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่แตกต่างกัน ส่วนระดับการดำเนินงานของผู้บริหารและครูในโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดกลาง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจะมีต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนที่ต่างกัน การบริหารจัดการในโรงเรียนขนาดเล็กย่อมมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลงเนื่องจากงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้มีน้อย ขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการศึกษา รวมถึงปัญหาโรงเรียนไม่มีผู้บริหารสถานศึกษา ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและปัญหาจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นนกร มังคละศิริ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่าภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตาม ขนาดของสถานศึกษา พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2556) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาของรัฐมีการจัดรูปแบบการบริหารที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด แต่อาจมีการดำเนินการในบางส่วนที่แตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับขนาดของโรงเรียน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำแนกตามสถานที่ตั้ง พบว่าการดำเนินการใช้วัตกรรมการบริหารโรงเรียน

ในสังคมพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารและครูอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์กับอำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแกกับอำเภอบางสะพาน และอำเภอทับสะแกกับอำเภอบางสะพานน้อย มีผลต่อระดับการดำเนินการนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมแตกต่างกัน ส่วนการดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารและครูอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์กับอำเภอทับสะแก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์กับอำเภอบางสะพานน้อย และอำเภอบางสะพานกับอำเภอบางสะพานน้อย ไม่แตกต่างกัน แสดงว่าสถานที่ตั้งโรงเรียนต่างกันการจัดการนวัตกรรมการบริหารโรงเรียนสังคมพหุวัฒนธรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยของความแตกต่างทางด้านสถานที่ตั้ง ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีความรู้สึก ความคิด ทักษะคติ ความเชื่อ และการกระทำในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป จึงส่งผลให้การดำเนินการใช้นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนสังคมพหุวัฒนธรรมในแต่ละสถานที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลป์ชัย สุวรรณมณี (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ พบว่าแนวทางการจัดการศึกษาหรือการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของแต่ละสถานศึกษามีความแตกต่างกัน และอาจจะเกิดจากข้อจำกัดบางประการ ซึ่งเป็นการยืนยันความสำคัญของตัวแปรสถานที่ตั้งว่ามีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาในสังคมพหุวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านค่านิยมร่วม ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ มีการสร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา สร้างอัตลักษณ์ของโรงเรียนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อผู้บริหารและครูผู้สอนได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติ
2. ด้านยุทธศาสตร์ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ โรงเรียนเน้นการจัดการศึกษาทางเลือกตอบรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนจัดการศึกษาทางเลือก ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่มีความต้องการที่แตกต่างและหลากหลาย เช่น การจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายทั้งเนื้อหา รูปแบบ วิธีการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด
3. ด้านระบบ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรร่วมกันศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรของสถานศึกษา วางแผนและจัดทำหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยบูรณาการความหลากหลายทางวัฒนธรรมเข้าไปในหลักสูตร มีการติดตามและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
4. ด้านโครงสร้าง ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ มีการกำหนดคณะกรรมการต่าง ๆ ที่สะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรกำหนดคณะกรรมการต่างๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมีส่วนร่วม มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และร่วมกันปรับปรุง แก้ไขแผนงาน โครงการกิจกรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
5. ด้านรูปแบบ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ มีกระจายอำนาจให้บุคลากรทางการศึกษาสามารถตัดสินใจตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรส่งเสริมให้บุคลากรได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการคิด และสามารถตัดสินใจตามหน้าที่ที่รับผิดชอบเพื่อพัฒนางานที่ปฏิบัติให้มีคุณภาพสูงสุด
6. ด้านทักษะ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ ผู้บริหารมีความสามารถในการบริหารความขัดแย้งเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างวัฒนธรรม ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรติดตามดูแล และให้คำปรึกษานักเรียนในแต่ละกลุ่มชนอย่างใกล้ชิด ให้อำนาจและกำลังใจในการปฏิบัติงาน นิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยคำนึงถึงพหุวัฒนธรรม

7. ด้านทักษะ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับการดำเนินการต่ำสุดคือ มีการพัฒนาบุคลากรให้มีทัศนคติเชิงบวกยอมรับความหลากหลายของผู้เรียน ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอน ควรพัฒนาทัศนคติเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยมีการจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มต่างๆ การใช้สื่อที่เหมาะสม เน้นความร่วมมือและมีการติดต่อสัมพันธ์โดยมีการเสริมแรงผู้เรียน การให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ในความแตกต่างทางชาติและวัฒนธรรม ทั้งในระดับห้องเรียน ชุมชน และสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานของโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการบริหารงานของโรงเรียนในสังคมพหุวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร แสนสุขสม. (2561). *นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความมีชื่อเสียงขององค์กรที่มีผลต่อการระดมทรัพยากรทางการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จารุวรรณ นาตัน. (2556). *นวัตกรรมการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชุตินา ทศโร. (2561). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสมานฉันท์ในสังคมพหุวัฒนธรรมในรายวิชาความเป็นครูวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นนกร มังคละศิริ. (2560). *ภาวะผู้นำเชิงพหุวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นิพนธ์ นิภาจ. (2560). *รูปแบบการบริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ปรีชา ชื่นชนกพิบูล. (2554). *รูปแบบนวัตกรรมการบริหารเพื่อพัฒนางานของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- มนญา กัปวัฒนรสข. (2550). *การศึกษาแนวทางการประยุกต์รูปแบบการบริหารจัดการตามแนวคิดของแมคคินซี (Mckinsey's) ในสถานศึกษาปฐมวัยเอกชน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ยศวดี คำทรัพย์. (2560). *การพัฒนาแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- รสสุคนธ์ เนาบุตร. (2557). *แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมพหุวัฒนธรรม : กรณีศึกษาชุมชนบ้านป่าละอู อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งนภา มาอูด. (2561). *บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษาพหุวัฒนธรรม กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย*. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศิลป์ชัย สุวรรณณิ. (2556). *รูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐที่สอดคล้องกับบริบทสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ศิลป์ชัย สุวรรณมณี. (2558). การบริหารสถานศึกษาตามแนวทางพหุวัฒนธรรมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. (2562). การพัฒนาฐานข้อมูลนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์.
สืบค้น 30 พฤศจิกายน 2563, จาก <https://1th.me/9TwXF>
สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

RCIM
GRADUATE COLLEGE
Rattarakosin College of Innovation Management

วิทยาลัยนวัตกรรมจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เปิดรับสมัคร
ปริญญาโท

M.B.A.
Master of Business Administration
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

M.P.A.
Master of Public Administration
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

M.Ed.
Master of Education
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สถานที่ศึกษา
ศาลายา / หัวหิน

ติดต่อสอบถาม : 092-442-9000

Add Friends

